

Jsme zaraženi tak hluboko v americké prd*li, že ani nožky nečouhají. Ivan Vyskočil zchladiť senátní „ratlíky“

- CZ24 News | 21. června 2021

ČESKO: „Podcast, cool, free, šopovat...? Kam se ztratila čeština?“ chytá se za hlavu Ivan Vyskočil a rázně říká: „Jsme zaraženi tak hluboko v té americké prd*li, že nám z ní nekoukají ani nožičky. Ani my jsme dříve, v té sovětské, tak hluboko zalezlí nebyli!“ V souvislosti s olympiádou v Číně to nandal našim senátorům, které označil za „snaživé ratlíky“. V Nedělním ránu se vyjádřil také k návštěvě Svjatlany Cichanouské a promluvil o nemilém překvapení od prezidenta Zemana. Doporučil nevyvážet z ČR naši „pseudodemokracii“ a použil slova jako „uřvaná běloruská kavárna“. Dostal se i k písemnému souhlasu s pohlavním stykem.

„Napřed zdravím čtenáře v tento hezký čas. Včetně ‚čističeskrvn‘, ‚mb45‘ a ostatních, co mi píší roztomilé urážky a ponižování, (smích) téměř vždy mě pobaví. Těm, co mi píší hezky, moc touto cestou děkuji. Tito čtenáři mě zase velmi potěší. Děkuju,“ začíná s úsměvem dnešní Nedělní ráno Ivan Vyskočil a hned pokračuje.

Kvůli mně se na fotbale nekleká... A co je to ten „podkást“?

„Už minule jsem psal, jak se cítím se svým jediným pohlavím vyřazen z této nové společnosti. Ještě k tomu nejsem ani v žádné menšině, a navíc jsem bílý! Takže kvůli mně se na fotbale nekleká. Nejsem ani LGBT, ani členem žádné ‚pokrokové‘ neziskovky. A ještě s hrůzou zjišťuji, že ani některým slovům svého mateřského jazyka nerozumím. Nebo už to není mateřský jazyk?“ žasne herec.

„Ve snaze to napravit a trochu se vzdělat, zavolať jsem jedné známé, pracovníci Českého rozhlasu,

abych se zeptal, co to vlastně je, to stále skloňované slovo ,podkást'? (Možná ,podcast'?, asi to bude z angličtiny.) Musím říci, že jsem se nic nedozvěděl. Odpověď byla ve známém školním stylu... To je když... Prý, když je to na internetu, kam lidé dávají různé podkasty, anebo to, co každé dopoledne dělá Tereška Kostková a Adélka Gondíková s různými lidmi, tedy ,rozhovor', je také podkást Českého rozhlasu," kroutí hlavou Ivan Vyskočil.

Zaražení hluboko v americké prd*li

„Tak jsem z toho úplně pitomej, a vůbec nevím, proč se to teď jmenuje jakýmsi slovem, které ve mne evokuje pouze obrat, že si děvče podkasalo sukni a přešlo potok. Proč se vytratilo české rozhovor, možná reportáž, a musíme to nazývat nějak jinak?“ ptá se herec a podotýká: „Patrně proto, abychom byli dostatečně IN. Ano, jsme IN, jsme COOL a FREE, dokonce jsem slyšel, že jdou odpoledne ,šopovat'. Se svojí základní angličtinou vím, že jdou nakupovat, od anglického shopping. Ale tento výraz mě už zcela uzemnil. Něco je šit (shit) a něco je fejk a já jsem z toho stupid, a nejsem vůbec a ani trochu clever a in! Jak krásně se mi poslouchal rozhovor (...asi podkást) s nějakým panem profesorem, českým jazykovědcem. V tomto rozhovoru vedeném v duchu ...ó ano, a ó nikoliv... řekl pan vědec hezky jadrně: ,V češtině máme tři zápory. NE, NIKOLIV a HOVNO'! I přes mikrofon jsem slyšel, jak moderátorce spadla čelist, ale mé srdce zaplesalo nad čistou a jadrnou češtinou," směje se Ivan Vyskočil a vzkazuje:

„S těmi výrazy, kterým často nerozumějí ani ti, kteří je užívají, jděte někam, a vraťte se k rodnému jazyku. Ale asi to už nepůjde. Jsme zaraženi tak hluboko v té americké prdeli, že nám z ní nekoukají ani nožičky. Ani my jsme dříve, v té sovětské, tak hluboko zalezlí nebyli!“

Snaživí ratlíci v Senátu

„Kdyby to vlezdoprdelství zůstalo jen v té jazykové oblasti, tak by to snad bylo ještě snesitelné, ale stačí, aby z Ameriky přišla zpráva, že by bylo třeba bojkotovat olympiádu v Číně. A hned naši snaživí ratlíci v Senátu navrhuje rezoluci o bojkotu čínské olympiády. Jistě za takové nápady budete obdařeni nehynoucí vděčností připravujících se sportovců. Mají ti soudruzi plnou hubu toho, jak do sportu nepatří politika ani rasismus, ani žádné jiné animozity. Ovšem zase jen někdy a jen vůči někomu. Škodiči ze Senátu jen tímto dokazují, jak je tato instituce zbytečná," nebere si servítky Ivan Vyskočil.

ČR by neměla tu naši „pseudodemokracii“ nikam vyvážet! A ten Pratasevič....

„Nemohu se nepozastavit nad návštěvou Bělorusky paní Cichanouské. Jsem na rozpacích, zda to náhodou nebyla státní návštěva? Tato paní promluvila na půdě Senátu a požádala o podporu proti diktátorovi Lukašenkovi," dostává se k dalšímu tématu Ivan Vyskočil a podotýká: „S odstraňováním diktátorů tady nemáme nejlepší zkušenosti. Takového ,diktátora' ať si odstraní sami občané příslušné země, jinak z toho bude jen zase takový bordel a utrpení obyčejných lidí jako v Libyi, Sýrii, na Ukrajině. Všude tam, kde si usmyslely západní země, vedené USA, vyvézt ,demokracii'! Zvláště Česká republika by raději neměla tu naši ,pseudodemokracii' nikam vyvážet!" míní Ivan Vyskočil a dodává: „Nevím, jestli občané Běloruska touží po rozkrádání své země, věčných hádkách a hašteření mezi kvazi demo politiky, udávání a žalování na svoje zvolené představitele, cenzuře a dalších bolestech naší současnosti. Co se týká podpory politických vězňů, tak pokud jsou ze stejného těsta jako ten Pratasevič, tak se ani nedivím, že jsou ve vězení. Jeho fotky, onoho Prataseviče, s

nacistickými symboly a zdviženou pravicí nejsou zrovna něčím, proč bychom ho měli obhajovat a demonstrovat za jeho svobodu.“

Tchajwanec, nebo Bělorus? A nemilé překvapení od prezidenta

„Když jsem pak slyšel, že Miloš Vystrčil označil paní Cichanouskou za právoplatnou prezidentku Běloruska, tak jsem si jen říkal, jestli se vůbec něco takového smí?“ pokračuje ohledně návštěvy z Běloruska Ivan Vyskočil a dodává: „Ale u p. Vystrčila mi není nic divné. Z toho padají různé pitomosti, jednou je Tchajwanec, nyní by zase mohl být Bělorus. Myslím si, že než předsedat Senátu by měl vyhledat odbornou pomoc a nadále nepoškozovat už takto zdiskreditovanou instituci. Ale nepochybuji, že pro přijetí této dámy jsme opět dostali notičky odjinud a my opět byli za užitečné poskoky,“ říká našťavaně a pokračuje:

„Co mne opravdu nemile překvapilo, že tuto dámu přijal pan prezident. Prezident se přece setkává na své úrovni opět jen s prezidenty cizích států. Nevím, zda bylo šťastné, ještě po tom extempore pana Vystrčila, tuto dámu přijímat. Neumím si představit, že by v nějaké cizí zemi přijali některého z neukojených prezidentských kandidátů a tam mu lichotili, že pro ně je právě on tím jediným právoplatným prezidentem ČR. Jistě by se u toho takový pan Fischer nebo Drahoš – postrach králikáren, tetelili blahem, ale asi by to pana prezidenta Zemana právem urazilo. A s ním bych se cítil uražený i já a všichni občané ČR, kteří jsme si pana prezidenta demokraticky zvolili!“ říká rázně Ivan Vyskočil.

Uřvaná běloruská kavárna? A ovlivňování veřejného mínění

„Pokud v Bělorusku existuje něco jako u nás, také taková uřvaná běloruská kavárna a ostatní běloruští občané si jich moc nevšímají, pak bych se do toho raději nepletl,“ doporučuje herec a připomíná. „Sami víme, jak je nám, co nejsme havloidní kavárníci, nepříjemné vměšování EU a USA, které by nejraději za nás rozhodovaly, co je pro nás nejlepší. A já nemohu věřit, že to, jak nás média o situaci informují, je pravda. Přinejmenším to není pravda úplná, neb nám říkají jen to, co se jim, eurohujerům, hodí do krámu. Zrovna ráno jsem slyšel typický příklad podobného:

Jakýsi politolog pan Just hovořil o tom, jak na Slovensku není ten očekávaný zájem o vakcínu Sputnik. V podtextu bylo jasné: ‚Tak vidíte, pořád jste se zlobili, že tu ruská vakcína není, a najednou ji lidé nechtějí!‘ Závěr: ‚Asi není dobrá!‘ Ovšem už neřekl, že u nás žádná ruská vakcína není, a přesto zájem o očkování je tak nízký, že musejí dělat kampaň vědci i známí umělci. A přesně takto se ovlivňuje veřejné mínění. Něco pustit a zamlčet evidentní souvislosti. Prostě, ne, my nelžeme! Jen to, co se zrovna nehodí – to neříkáme!“ pokyvuje našťavaně Ivan Vyskočil.

Zabývají se blbostmi. ...Ová, nebo ne...ová, souhlas s pohlavním stykem...

„A teď už jen letem světem,“ usmívá se herec. „Jsem v důchodu a všichni mi závidí, kolik mám volného času. Přitom mám tolik co dělat, že mi ten den často připadá krátký. Na různé pitomosti docela nemám čas. Ne tak naši hoši poslanci. Při důležitých problémech, jejichž řešení republika potřebuje, se oni v Parlamentu zabývají blbostmi. Za ty platy tam řeší, jestli se ženy mají jmenovat ...ová, nebo ne...ová. Podporují to pseudovědeckými argumenty a tráví s tím spousty dobře placeného času. Opět neúcta k rodnému jazyku a tradici,“ vrací se na začátek Nedělního rána Ivan Vyskočil a pokračuje:

„Další námět – souhlas s pohlavním stykem. S úsměvem se mne má partnerka ptala, kolik jsem si natiskl formulářů, a že to ještě neví, zda mi nějaký podepíše. Snad až uvidí, jak bude spokojená? Tak jsem ji vyvedl z jejího nadhledu: ‚Miláčku, to jste neměli stále křičet o diskriminaci žen. I ty budeš prosit o můj podepsaný souhlas! Nebo tě nahlásím za domácí násilí, há há!‘ Opravdu, nebýt našich poslanců, tak se ani nezasmějem, a přitom, jak říká moudrost, smích je nepřítelem sexu! (...Asi proto, že partner neví, jestli je to smích, nebo výsměch!) Mimochodem mě napadá, jak by takový dotazník mohl vypadat. Tisíce praštěných otázek, zda ano a jak. Zdůvodnění, proč ano, a proč ne. Myslím, že by takový dotazník zaplnil jeden celý článek a nepochybně bychom se u něho pobavili,“ nešetří ironií Ivan Vyskočil.

„Tak vám přeji hodně zdraví, hezkého počasí a mnoho šťastných chvil. A politikou si je nenechávejte otrávit!“ vzkazuje na závěr čtenářům.

Zdroj: <https://www.parlamentnilisty.cz/>